

ad 2. Fra Skibsfører under Statsbanernes Søfartsforvaltning, Søren Weidemann, har Ministeriet modtaget Andragende om Afsted af Statsbanernes Tjeneste paa Grund af Alder og Svagelighed.

Kapitain Weidemann, som er født den 25de Januar 1823, blev i Maret 1850 ansat ved Postfarten og gjorde Tjeneste ved denne som Styrmand indtil Mar 1867, da han ansattes som Skibsfører ved Storebeltsøvertarten, hvilken Stilling han siden uafbrudt har beklædt, jenseft som Fører af Dampfærgeren „Sjælland“. Fra Mar 1875 har han derhos gjort Tjeneste som Leder af Isbaadstransporten over Store Belt paa Sjællandsfiden. I den lange Tid, han saaledes har staaet i Statens Tjeneste, har han bestandig lagt stor Paalidelighed og Bligtiver for Dagen og udført de ham paahvilende anstrængende og ansvarfulde Forretninger med fremragende Dydighed og Nidkjærlighed, ligesom han har havt en ikke ringe Del i, at der er opnaaet saa gode Resultater ved Etableringen af Dampfærgesarten over Storebelt. Efter 37 Aars anstrængende Tjeneste er Kapitain Weidemanns Helbred imidlertid blevet medtaget, og særlig ere hans Syn og Hørelse saa svækkede, at han ikke længer tør paatage sig det med Stillingen som Dampskibsfører forbundne Ansvar, hvorfor man har meddelt ham den begjærte Afsted fra den 1ste Januar 1888 at regne.

Da Kapitain Weidemann er uden Formue, og da han som ansat af Postvæsenet først i den allerførste Tid er bleven underkastet de for Banerne gjældende Bestemmelser om Albedomsforsørgelse, maa Ministeriet meget ønske, at der sikres ham en passende aarlig Understøttelse. Under Hensyn til den ansvarfulde Stilling, han har beklædt, og den Dydighed, hvormed han har udført sin Gjerning, har man derhos ment, at Understøttelsen i Lighed med, hvad der ved Finantsloven for 1881—82 blev bevilget med Hensyn til fhv. Dampskibsfører Thiesen (jfr. Rigsdagstidende 1880—81 Tillæg A, Sp. 409—10), bør ansættes til et Beløb, der nærmer sig til, hvad der vilde have tilkommet ham i Pension, hvis han havde været pensionsberettiget, og da Pensionen vilde have andraget c. 2217 Kr., skal man foreslaa, at den anførte Understøttelse af 2100 Kr. aarlig bevilges ham.

ad 3. Den 15de Januar 1884 døde Maskinarbejder ved Statsbanerne, Chr. Olsen, af en i Tjenesten paadragen Hjernesygdom. Den Afvøde, der tillige led af en Brokftade, som han ifølge den derom afgivne Lægeerklæring havde paadraget sig ved forceret Arbejde i Jernbanernes Tjeneste, har tjent Statsbanerne fra Januar 1865 indtil sin Død og har af sine Foresatte erholdt det Vidnesbyrd, at hans Forhold i Tjenesten har været tilfredsstillende. Han efterlod sig Enke og 1 Barn, nemlig en Søn, der endnu er under 18 Aar. Fra Enken, der henfaldt i trange Kaar, idet Manden kun har efterladt hende en lille Eiendom, der giver hende et Overskud af c. 94 Kr. aarlig, medens hun maa betale 123 Kr. aarlig for sin Søn, der er anbragt paa Opdragelsesanstalten Flakkebjerg, er der indkommet Andragende om Understøttelse af Statskassen, og man skal under Henvisning til Foranstaaende anbefale, at der i Overensstemmelse med, hvad der i tidligere lignende Tilfælde er sket, tilstaaes hende en aarlig Understøttelse af 100 Kr. foruden 30 Kr. i Opdragelseshjælp til hendes ovennævnte Søn indtil hans fyldte 18de Aar, ialt 130 Kr., dog at Understøttelsen bortfalder, saafremt Enken indgaar nyt Egtteskab.

ad 4. Den 19de September 1887 stete den Ulykke, at fhv. Skibsfører P. S. Christiansen, der som Arbeidsmand var beskæftiget ved Overlæsning af Jernbaneskinner fra en Vogn, der befandt sig paa Aarhus Havnspor, til Dampskibet „Union“, blev dræbt af en nedfaldende Jernbaneskinne. Den nævnte Dag skulde en af Statsbanernes Portører med en Rångermaskine føre nogle belæssede Vogne fra Aarhus Banegaard til Havnen. Da han der blev opmærksom paa, at der henstod 2 belæssede Jernbanevogne saaledes, at Hovedsporet ikke var frit, og at der i ca. en Vognlængdes Afstand fra disse Vogne holdt en Jernbanevogn, hvorfra der løstes til Dampskibet „Union“, vilde han for at faae fri Passage optage de nævnte 2 Vogne i Rångerings-toget. Banens stærke Fald i Forbindelse med, at Fyrhøderen paa Maskinen ikke strax hørte Portørens Stoppeffignal, bewirkede imidlertid, at Toget tørnede saa stærkt imod de 2 løststaaende Vogne, at de atter kom til at støde til den 3die Vogn. Fra denne var der lagt tvende Jernbaneskinner over til Dampskibet, hvilke tjente som Løbere ved Overløsningen, og som paa Grund af Stødet faldt ned og traf Christiansen, som arbejdede under dem, saaledes, at han strax blev dræbt.